

مقاله اصلی

نقش انکوباتورهای دانشگاهی بر خود کارآمدی کارآفرینی در دانشگاه های نسل سوم به منظور ارائه مدل (مطالعه موردی: دانشگاه های استان مازندران)

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۰۵ - تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۸/۲۶

خلاصه

مقدمه: هدف پژوهش حاضر، ارائه مدلی برای تبیین نقش انکوباتورهای دانشگاهی بر خود کارآمدی

کارآفرینی در دانشگاه های استان مازندران (نسل سوم) است.

روش کار: روش پژوهش، آمیخته (کیفی و کمی) با طرح اکتشافی در رویکرد کیفی، از روش دلفی و در رویکرد کمی از روش توصیفی از نوع پیمایشی استفاده شد. جامعه آماری آن را در بخش کیفی، متخصصان، خبرگان و صاحب نظران حوزه کارآفرینی دانشگاهی و انکوباتورهای دانشگاهی در مازندران به تعداد ۲۰ نفر و در بخش کمی، کارکنان شرکت های فعال در مراکز رشد در دانشگاه های استان مازندران به تعداد ۶۸۱ نفر تشکیل می دادند که در بخش کیفی از روش نمونه گیری هدفمند و با در نظر گرفتن قانون اشباع تعداد ۱۰ نفر و در بخش کمی بر اساس فرمول کوکران تعداد ۲۴۶ نفر با روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای براساس نوع دانشگاه به عنوان نمونه انتخاب شدند. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های تحلیل عاملی اکتشافی، تحلیل عاملی تاییدی و معادلات ساختاری استفاده شد.

نتایج: انکوباتورهای دانشگاهی دارای ۳ بعد «آموزشی، ساختاری و راهبردی» و ۸ مولفه «مدیریت و منابع انسانی، مدیریت دانش، زیرساخت ها، ساختار سازمانی، سازماندهی، استراتژی دانشگاه، خدمات و حمایت ها و بین المللی سازی» است که بعد راهبردی با بارعاملی ۰/۹۶۵، دارای رتبه اول و بعد ساختاری با بارعاملی ۰/۷۳۵، دارای رتبه آخر است. خود کارآمدی کارآفرینی دارای ۷ بعد «اخلاقیت، برنامه ریزی، توسعه منابع انسانی، مدیریت ابهام، تفکر انتقادی، تعیین اهداف، ریسک پذیری» است و بعد مدیریت ابهام با بارعاملی ۰/۹۲۱، دارای رتبه اول و بعد ریسک پذیری با بارعاملی ۰/۵۹۴، دارای رتبه آخر است

نتیجه گیری: نتایج آزمون معادلات ساختاری نشان داد؛ نقش انکوباتورهای دانشگاهی بر خود کارآمدی کارآفرینی در دانشگاه های استان مازندران (نسل سوم) مثبت و معنادار می باشد و مدل ارائه شده دارای برازش مناسب می باشد.

کلمات کلیدی: انکوباتورهای دانشگاهی، خود کارآمدی کارآفرینی، دانشگاه نسل سوم

مریم یساری^۱

سیده زهرا حسینی درونکلایی^{۲*}

فاطمه طاهری^۳

۱ گروه مدیریت آموزشی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل

، ایران

۲ نویسنده مسئول و مسئول مکاتبات، استادیار گروه مدیریت

آموزشی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

۳ استادیار گروه مدیریت آموزشی، واحد بابل، دانشگاه آزاد

اسلامی، بابل، ایران

Email: s.zahra.hoseini61@gmail.com

مقدمه

یکی از راه‌حل‌هایی که برای پاسخ به تغییرات و انطباق با شرایط و چالش‌های جدید پیش روی دانشگاه‌ها توسط پژوهشگران ارائه شده، حرکت به سوس الگوی دانشگاه نسل سوم است (استال، آندراسی و فوجینو ۲۰۱۶). دانشگاه‌های نسل سوم، بین‌المللی هستند و با تجاری‌سازی آموزش عالی برای جذب دانشجویان بین‌المللی و تبادل اعضای هیأت علمی اقدام می‌کنند (کراس و وایسر ۲۰۱۷).

کارآفرینی بنا به دلایل گوناگون از جمله کمک به توسعه اقتصادی کشورها، ایجاد نوآوری در بازار و ارائه فرصت‌های شغلی جدید به شکل ویژه‌ای مورد توجه برنامه‌ریزان و سیاست‌گزاران قرار گرفته است (دیانتی، کریمی و اکبری، ۱۳۹۷). کارآفرینی، فرآیند انتقال از ایده نوآورانه به سوی کسب و کار و از کسب و کار به خلق ارزش است (رضائی، ۱۳۹۸). ژانگ^۳ (۲۰۰۷) مقوله کارآفرینی دانشگاهی را حوزه وسیعی معرفی می‌کند که سطوح مختلفی اعم از محیط، ساختار و چگونگی بهره‌گیری از فناوری را شامل می‌شود. از سوی دیگر باورهای خودکارآمدی برای داشتن انگیزه کارآفرینی و نیز تلاش برای انجام دادن فعالیت‌های کارآفرینانه لازم می‌باشد. تأثیر راه‌اندازی کسب و کارهای جدید بر رشد اقتصادی، به افزایش تعداد مطالعاتی که عوامل اثرگذار بر توسعه پدیده کارآفرینی را بررسی می‌کند، منجر شده است (ساسو و ساسو ۲۰۱۵). خودکارآمدی، باور انسان‌ها درباره توانشان برای کنترل اعمال خود و رویدادهایی است که بر زندگی‌شان تأثیر می‌گذارد. اگر باورهای خودکارآمدی در انسان مثبت باشند، اقداماتشان را به گونه‌ای سازمان‌دهی می‌کنند که موفقیت کسب کنند. در مقابل وقتی این باورها منفی باشند، حتی اگر دارای مهارت‌های لازم باشند، به دلیل اینکه درباره توانایی خود تردید دارند دچار

اضطراب و شکست می‌شوند و آن رفتار را رها می‌کنند (رضائی، ۱۳۹۸). یکی از سازه‌های مهم در خصوص تصمیم‌گیری ارادی، خودکارآمدی کارآفرینانه است (اسموک و هونگ ۲۰۱۴) و به عنوان یک ویژگی فردی که رفتار کارآفرینی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است (منوری-فرد، صالحی و محمدی، ۱۳۹۵). خودکارآمدی کارآفرینانه، توان کارآفرینان را برای شناخت فرصت‌های کارآفرینی، مدیریت منابع و رویارویی با چالش‌ها در کل فرآیند کارآفرینی تحت تأثیر قرار می‌دهد (وونگ ۲۰۱۶). از طرفی خودکارآمدی کارآفرینانه، ادراک فرد درباره توانایی خود برای کارآفرین شدن و باور به انجام موفقیت‌آمیز نقش‌ها و وظایف کارآفرینی است (لوتانز ۲۰۰۶). یعنی خودکارآمدی کارآفرینانه به میزان باور فرد درباره این مسئله دلالت دارد که آیا می‌تواند کسب و کار جدیدی را با موفقیت راه‌اندازی کند یا خیر. کارآفرینی دانشگاهی اشاره به تجاری‌سازی تحقیقات دانشگاهی پژوهشگران دانشگاه، از طریق تأسیس کسب و کارهای جدید دارد. از آنجا که ماهیت کارآفرینی در رشته‌های علوم انسانی بیشتر از نوع کارآفرینی خدماتی است، تحقیقات خاص خود را می‌طلبد (گودرزی، حسینی و طباطبائی، ۱۳۹۷). در عین حال انجام فعالیت‌های کارآفرینانه به صورت خودجوش، دانشگاه را تبدیل به دانشگاه کارآفرین نمی‌کند. زمانی می‌توان گفت دانشگاه، کارآفرین است که فعالیت‌های کارآفرینی ارزشی را به آموزش و تحقیقات بیفزایند (سام و سایجید ۲۰۱۴). با وجود پیدایش آموزش کارآفرینی در دانشگاه‌ها، اما هنوز توافق کلی روی محتوای موضوعات کارآفرینی وجود ندارد. دانشگاه کارآفرین باید به ایجاد موقعیت مناسب در بین دانشگاهیان و همچنین بازار آموزشی و علمی علاقمند باشد. علاوه بر این، دانشگاه فراتر از دستیابی به مأموریت اجتماعی باید

شغل پرمخاطره دارند. امروزه تمرکز اصلی آموزش کارآفرینی در دانشگاه‌ها پرورش دانش، نگرش و مهارت‌های کارآفرینانه-ای است که دانشجویان را قادر می‌سازد به شیوه کارآفرینانه فکر و عمل کنند و از استعداد درک فرصت‌ها برخوردار شوند. افزایش تعداد فارغ التحصیلان کارآفرین برای موفقیت آینده کشور لازم است. بنابراین دانشگاه‌ها و سایر مؤسسات آموزشی باید با شیوه‌های مناسب، دانشجویان را در محیط‌هایی قرار دهند که موجب رشد و پرورش ذهنیت کارآفرینانه در آنها شود، زیرا کارایی برنامه‌های کارآفرینی، عامل اساسی در پرورش هر چه بیشتر کارآفرینان جوان در آینده است. با توجه به موارد فوق، این پژوهش ضمن استفاده از مبانی نظری موجود و پژوهش‌های صورت گرفته در قالب یک الگوی علی به بررسی عوامل تأثیرگذار مراکز رشد دانشگاهی بر خودکارآمدی کارآفرینی در دانشگاه‌های نسل سوم می‌پردازد و در پی آن است که مشخص سازد آیا انکوباتورهای دانشگاهی بر خودکارآمدی کارآفرینی در دانشگاه‌های نسل سوم نقش دارند؟

مبانی نظری پژوهش

انکوباتور یا مراکز رشد اغلب در یک مجموعه علمی (مراکز پژوهشی یا دانشگاهی) که خدمات پیش‌بینی (اعم از فنی یا غیرفنی) را برای تبدیل یک نوآوری یا یک اختراع به یک شرکت صنعتی ارائه می‌کنند، تأسیس می‌شود. در این مراکز، کلیه زمینه‌های رشد یک فناوری تولیدی، خدماتی یا تحقیقاتی فراهم می‌شود (عالی‌پور، ۱۳۹۹).

یک انکوباتور یا مراکز رشد محیط و برنامه‌ای ویژه است که رشته‌ای از خدمات را که متناسب با نیازهای شرکت‌های مراجعه کننده برای رشد آنها در دنیای اقتصاد می‌باشد، به آنها ارائه می‌نماید. این مرکز از طریق برنامه مذکور شرکت‌ها را در سطوح خاصی رتبه‌بندی می‌کند تا اینکه، رفته رفته به اهداف برنامه

قدرت اقتصادی‌اش را با استفاده از منابع و ملاحظات بیرونی تقویت کند. ویژگی مهم دانشگاه کارآفرین، دارا بودن نظام مناسبی از روابط با محیط اجتماعی و اقتصادی جامعه است. محیط دانشگاه شامل افراد، گروه‌ها، سایر دانشگاه‌ها، مؤسسات اجتماعی، مؤسسات اجرایی و بازارهایی است که انواع پیوندها را با مؤسسات آموزش عالی دارند. بخش مهمی از محیط دانشگاه ذی‌نفعان آن هستند؛ افراد و مؤسساتی که در قبال عملکرد خوب دانشگاه منافع را کسب می‌کنند. برای شکل-گیری روابط مطلوب بین مؤسسات آموزش عالی و سایرین، شناسایی این ذی‌نفعان ضروری است. اکوسیستم اجتماعی دانشگاه‌ها بسیار پیچیده است و هر دانشگاهی باید استراتژی مناسب خود را انتخاب کند تا افراد، اقدامات و ابزارها در راستای تحقق آن باشند. به همین دلیل، هر دانشگاه باید الگوی خود را با شناسایی اجزای مناسب براساس پیشینه، فرهنگ، محیط حاکم بر آن و ماهیت دانشگاه‌ها به دست آورد. انکوباتورها (مراکز رشد) دانشگاهی با توجه به برخورداری از توانایی بالا برای کشف و شناسایی فرصت‌ها، شرایطی را فراهم کرده‌اند تا با ایجاد شرکت‌های مختلف، زمینه را برای کشف و تشخیص این فرصت‌ها مهیا کنند. شرکت‌های دانش-بنیان مستقر در این مراکز با تکیه بر خودباوری و خودکارآمدی افراد سازمان، در کشف فرصت‌ها پیشرو هستند. این نوع مراکز به منظور تجاری کردن دانش فنی، فناوری و مالکیت معنوی ایجاد شده و از طریق فعالیت‌های پژوهشی دانشگاه‌ها به وجود آمده‌اند (استیفن، اولیورا و بالی؛ ۲۰۱۸). به طور کلی می‌توان دریافت که یکی از مأموریت‌های اصلی دانشگاه‌ها در قرن ۲۱، پیش بردن توسعه اجتماعی-اقتصادی محیط پیرامونی خود با آموزش راه‌اندازی کسب و کار و توسعه کارآفرینی است؛ چنان که دانشگاه‌ها نقشی مهم در القای دانش و مهارت‌های کارآفرینی به یادگیرندگان و آماده کردن آنان برای راه‌اندازی

گردد. در یک جمع بندی کلی می توان خدمات قابل ارائه در انکوباتورها را به صورت زیر دسته بندی نمود:

- **خدمات پیش رشد و ایجاد کسب و کار:** این خدمات شامل نحوه تشکیل و ثبت شرکت، چگونگی تشکیل سرمایه اولیه و تامین مالی، خدمات مربوط به تدوین طرح کسب و کار، آموزش و مشاوره های عمومی است (کانان^۱ و همکاران، ۲۰۱۳).

- **تجهیزات و امکانات:** تجهیزات اداری مشترک، امنیت ساختمان ها، تامین ابنیه، املاک و زیرساخت ها، ارائه فضای مناسب و انعطاف پذیر، راه اندازی تجهیزات و سخت افزارها، تامین و نگهداری از اماکن، خدمات نرم افزاری، اینترنت، تلفن، فاکس، دستگاه کپی سیستم های کامپیوتری، سالن های همایش، کنفرانس، غذاخوری و پارکینگ با قیمت های بسیار ارزان، تجهیزات و امکانات کارگاهی و تخصصی، امکانات آزمایشگاهی، فضاهای ورزشی و فعالیت های اجتماعی (تقی پور و همکاران، ۱۳۹۱).

- **خدمات پشتیبانی و کمک کسب و کار:** دسترسی به سرمایه گذاران، منابع مالی و تسهیلاتی، سرمایه گذاری مستقیم، تسهیلات دولتی و ارزان قیمت، معافیت های مالیاتی و گمرکی، دفترداری و امورات دفتری خدمات بهداشتی و نظافتی، حمل و نقل و تدارکات، سرایدار و نگهبان، دبیرخانه، پذیرش، حسابداری، مشاوره در امور قانونی، مشاوره های بازاریابی، مشاوره های مالی، آموزش های متنوع در زمینه مدیریت به صورت گروهی و تخصصی، برنامه ریزی استراتژیک، آموزش مقررات دولتی، مشاوره های بازاریابی و فروش، دوره های آموزشی کوتاه مدت، و کارگاه های آموزشی، شبکه سازی درونی بین کارآفرینان مستقر در انکوباتورها، شبکه سازی بیرونی با موسسات و نهادهای دولتی، خصوصی، دانشگاه ها کارآفرینان بیرونی، متخصصان، سایر انکوباتورها و صنایع (راولی و

دست یابند. در حقیقت مراکز رشد با در اختیار قرار دادن امکانات و خدماتی همچون تجهیزات و تسهیلات مشترک از یک سو، و نیز ارائه مشاوره های لازم در زمینه های گوناگون مورد نیاز هسته ها و شرکت های مستقر در قبال دریافت اجاره های در حد استطاعت این هسته ها و شرکت ها از سوی دیگر، به ایجاد و یا پرورش یک ایده یا کسب و کار کوچک کمک می نماید. با این توضیح می توان گفت که یک انکوباتور مجموعه ای از یک یا چند ساختمان است که واحدهای تحقیقاتی نوپا نظیر هسته های تحقیقاتی دانشگاهی، شرکت های تحقیقاتی خصوصی، و مراکز تحقیق و توسعه صنایع و سازمان های اجرایی به صورت موقت در آن مستقر و از خدمات پشتیبانی دایر در این مرکز، بهره مند می شوند (کنعانی، جوانمردی و اسدزمانه، ۱۳۹۳). انکوباتورها، از جمله مهم ترین ابزارهای توسعه کارآفرینی، به ویژه توسعه شرکت های کوچک و متوسط دانش بنیان محسوب می شود. راه اندازی انکوباتور از جمله مهم ترین سیاست های دولت ها در حمایت از کارآفرینی می باشد. انکوباتورها محملی را فراهم می آورند تا کارآفرینان بالقوه بتوانند در قالب راه اندازی کسب و کارها، رشد فردی خود و تولید ثروت برای جامعه را پیگیری کنند (تورنیکسکی، رانیکو و هیمونن^۱، ۲۰۱۷). آموزش کارآفرینی به منظور حمایت از توسعه فرصت ها و

راه اندازی شرکت های کوچک و متوسط از طریق انکوباتور از دهه ۱۹۶۰ آغاز شده است. این مراکز، به تقویت روحیه کارآفرینی، ایجاد اشتغال مولد، انتقال و تجاری سازی فناوری کمک کرده و مهم ترین نتایج فعالیت ها آن ها، خلق شرکت های جدید و کمک به بقای شرکت های نوپاست. در واقع هدف اصلی همه مراکز رشد، افزایش شانس بقای شرکت در سال های اولیه فعالیت های آن ها می باشد که لازم است در ارزیابی عملکرد مد نظر قرار

۵- برقراری ارتباط با سرمایه‌گذار: مهارت‌های مرتبط با

کسب منافع مالی برای سرمایه‌گذاری در کسب و کار.

۶- تعیین هدف: تعیین چشم‌انداز و مأموریت و مهارت‌های ارتباطی برای جذب کارکنان و سرمایه‌گذاران اصلی. (ستیان، همکاران، ۲۰۱۴).

- تعاریف دانشگاه نسل سوم (کارآفرین)

از دانشگاه نسل سوم یا کارآفرین تعاریف بسیار زیادی به عمل آمده است؛ به عقیده کلارک^{۱۴} دانشگاه‌های کارآفرین سازمان‌های مترقی و مدرنی هستند که به منظور تطبیق با شرایط پیچیده محیطی، خود را بازنگیری و بازتعریف می‌کنند تا به ناهماهنگی بین خواسته‌های درحال رشد و ظرفیت پاسخگویی به آن‌ها برنخورند (فرامرزی نیا، فرهادی‌راد و مهرعلیزاده، ۱۳۹۵).

دایک، لوریرو و دایم^{۱۵} (۲۰۱۵)، دانشگاه نسل سوم را به معنای دانشگاهی معرفی می‌نمایند که در آن تمام فعالیت‌های اعضا از قبیل آموزش، پژوهش و غیره به گونه‌ای مدیریت، اداره و اجرا می‌گردد که دانشگاه به عنوان نهاد یا شبه شرکتی اقتصادی تلقی گردد. یعنی جهت‌گیری این فعالیت‌ها در جهت سوددهی و نیز کسب مزیت‌های رقابتی اقتصادی باشد (دایک و همکاران، ۲۰۱۵). رایت^{۱۶} و همکاران، کارآفرینی دانشگاهی را توسعه تجاری‌سازی، فراتر از تمرکز سنتی بر اعطای امتیاز دارایی‌های فکری و مشتمل بر اقدام ایجاد شرکت‌های انشعابی حاصل از فناوری و دانش تولید شده در دانشگاه‌ها می‌دانند (صمدی میار کلائی، آقاجانی و مشازمینی، ۱۳۹۳).

مدل‌های کارآفرینی

تلاش محققین در ارائه مدل‌های کارآفرینی با توجه به جنبه‌های رویکرد رفتاری و رویکرد ویژگی‌ها و تعاریف کارآفرینی انجام می‌گردد. در واقع، می‌توان دو دسته مدل را ارائه نمود:

همکاران، (۲۰۱۱)، امکان دسترسی به شرکا، ایجاد روابط از طریق شبکه‌های مالی، فن‌آوری و بازرگانی، دسترسی به مشتریان و تامین کنندگان، ارتباط با بانک‌ها (کانان و همکاران، ۲۰۱۳)، پشتیبانی عاطفی و استفاده از تجربیات سایرین (تقی‌پور و همکاران، ۱۳۹۱).

خودکارآمدی کارآفرینانه، اعتقاد یک فرد به توانایی‌هایش جهت انجام مهارت‌های مختلف برای دنبال کردن یک کسب‌وکار است و به‌عنوان عاملی مهم در ارتقاء سطح شغلی جوانان شناخته شده است. این مؤلفه از اهمیت زیادی برخوردار است؛ چرا که می‌تواند اشتیاق افراد در کارآفرینی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. وقتی افراد این باور را داشته باشند که ظرفیت‌های قابل توجهی در کارآفرینی دارند تمایل بیشتری دارند که رفتارهای جدیدی را در این رشته آغاز کنند و در آن رفتارها پافشاری کنند (اسموک و هونگ، ۲۰۱۴).

ابعاد خودکارآمدی کارآفرینی

خودکارآمدی کارآفرینانه می‌تواند دارای ابعاد مختلف باشد. نکتیوک^{۱۷} و همکاران (۲۰۱۰) و ستیان^{۱۸} (۲۰۱۴) شش بُعد را برای خودکارآمدی کارآفرینانه تعیین کرده‌اند که عبارتند از:

- ۱- **ایجاد فرصت‌های جدید:** مهارت‌های مرتبط با تشخیص فرصت.
- ۲- **کنار آمدن با چالش‌های غیرمنتظره:** باور افراد درباره توانایی‌هایشان برای تحمل و مقابله با شرایط پرمخاطره و نامعین.
- ۳- **توسعه منابع انسانی:** مهارت‌های استخدام و توسعه منابع انسانی.

۴- **ایجاد محیط نوآور:** مهارت‌های مرتبط با توانایی ترغیب دیگران یا تیم خود برای تلاش در جهت ارائه ایده جدید یا انجام یک فعالیت نوآورانه.

۱- مدل های محتوایی^{۱۷}

کلیه تلاش های محققین در خصوص مطالعه رویکرد ویژگی ها که منجر به شناسایی خصوصیات فردی و شخصی افراد می-گردد، جزئی از این طبقه بندی محسوب می گردد. آنچه که می بایستی مورد دقت قرار گیرد این است که هدف محققین در رویکرد ویژگی ها و مدل های محتوایی، یافتن یک چارچوب روانشناسانه و ارائه تعریف کارآفرینی بر مبنای یکسری ویژگی های فردی بوده است که با توجه به محدودیت تحقیقات در پرداختن و اظهار نظر قطعی راجع به این ویژگی های فردی، ارائه مدل محتوایی فراگیر همواره عمیق مانده است. بر این اساس، محققین به جای پرداختن به رویکرد ویژگی ها، به رویکرد رفتاری و مدل های فرآیندی روی آورده اند (احمدپور داریانی، ۱۳۸۹).

۲- مدل های فرآیندی^{۱۸}

مدل های فرآیندی شامل دو دسته اصلی از مدل ها می باشند: **الف) فرآیند رویدادی:** در این دیدگاه، کارآفرینی فرآیندی است که در آن فرد کلیه فعالیت های کارآفرینانه را برنامه ریزی، اجرا و کنترل می نماید. به علاوه، در این بین مفاهیمی وجود دارند که بر هر رویداد در فرآیند کارآفرینانه تأثیر می گذارند. طرفداران این دیدگاه معتقدند که بروز برخی عوامل محیطی و تأثیر آن بر فرد، نقش بسیار تعیین کننده ای در تصمیم وی به کارآفرین شدن، دارد (دین، آنوار و یوسمان^{۱۹}، ۲۰۱۶). برخی از مهمترین مدل های فرآیند رویدادی عبارتند از:

- مدل رویدادی آلبرت شاپیرو (۱۹۷۵)

آلبرت شاپیرو استاد دانشگاه ایالت اوهایو پیشنهاد داد که باید بیش از آنکه بر فرد کارآفرین تمرکز صورت گیرد به رویداد کارآفرینی توجه نشان داد چرا که چنین دیدگاهی کلیه مشکلات مربوط به تعاریف کارآفرین را کنار می گذارد. در

این زمینه او بیان می دارد که رویداد کارآفرینی دربرگیرنده موارد زیر است:

ابتکار: یک فرد یا گروه، ابتکاری را انجام می دهد. **سازمان:** منابع لازم در جهت برآورده کردن یک سری اهداف که به شکل سازمانی ترکیب می شوند (یا اینکه منابع در یک سازمان موجود شناسایی می-شوند).

مدیریت اجرایی: کسانی که ابتکار را در دست دارند و مدیریت سازمان را بر عهده می گیرند.

استقلال نسبی: مبتکران، به آزادی نسبی برای تخصیص منابع نیاز دارند.

مخاطره پذیری: مدیران و مبتکران در موفقیت یا عدم موفقیت سازمان سهیم هستند (حجت دوست، ۱۳۹۳).

- مدل رویدادی ویلیام بای گریو (۱۹۹۴)

از نظر بای گریو (۱۹۹۴) عوامل مهم در رخداد کارآفرینی عوامل شخصی، روانی و محیطی می باشند. اینها عواملی هستند که باعث تولد یک مؤسسه جدید می شوند. یک شخص، فکر نو برای ایجاد تشکیلات اقتصادی جدید را یا از طریق تحقیقات دقیق و یا به طور تصادفی به دست می آورد. تصمیم گیری یا عدم تصمیم گیری برای پیگیری آن فکر به عواملی همچون زمینه های شغلی، خانواده، دوستان، الگوی نقش، وضعیت اقتصاد و قابل دسترس بودن منابع بستگی دارد. ضمن اینکه همیشه یک حادثه سرعتزا در تولد یک سازمان جدید نقش دارد (سلاجقه و حسینی گوهری، ۱۳۹۱).

ب) فرآیند چند بعدی: در این دیدگاه، کارآفرینی یک چارچوب چند بعدی و پیچیده می باشد که کلیه عوامل شامل فرد کارآفرین و ویژگی های او، مهارت ها و سبک های مدیریتی او، فرهنگ، استراتژی، ساختار، نظام و سازمان را دربر می گیرد

20Albert Shapiro Event Model
2William Bai Gray Event Model

17Content Models
18Process Models
19Din, Anuar & Usman

(دین و همکاران، ۲۰۱۶). برخی از مهمترین این مدل‌ها عبارتند از:

- مدل فرآیندی جفری تیمونز و همکاران (۱۹۸۵)

تیمونز در مدل خود، محیط، ویژگی‌های شخصیتی، انگیزه‌ها، رفتار، اهداف و نتایج را در نظر می‌گیرد و بر توانایی سرمایه‌گذاری بر فرصت‌ها تکیه می‌نماید. همچنین کارآفرین را فردی می‌پندارد که دارای مهارت‌های چندگانه است (سلاجقه و حسینی گوهری، ۱۳۹۱)

- مدل چند بعدی ویلیام گارتنر (۱۹۸۵)

گارتنر (۱۹۸۵) چهار عنصر فرد، محیط، سازمان و فرآیند را در ایجاد یک شرکت مؤثر و دخیل می‌داند و آنها را به ترتیب ذیل با یکدیگر مرتبط می‌کند که این روابط در شکل ۲-۶ نشان داده شده است (نژادجوادی، ۱۳۹۱)

مروری بر مطالعات انجام شده

اکبری، موسوی خطیر و اسمعیلی گیوی (۱۳۹۹)، در پژوهشی با عنوان «شناسایی و اولویت بندی مولفه‌های دانشگاه کارآفرین ایرانی با استفاده از روش فراترکیب و سلسله مراتبی گروهی» که با روش کیفی انجام دادند، به این نتایج دست یافتند که پنج مؤلفه رهبری، سازمان‌دهی کارآفرینانه، مدیریت منابع، نگرش کارآفرینی و قوانین به عنوان مهمترین مولفه‌های دانشگاه کارآفرین شناسایی شد. رضائی (۱۳۹۸)، در پژوهشی با عنوان «رابطه بین خودکارآمدی کارآفرینانه و نیت کارآفرینی دانشجویان کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس» انجام داد، به این نتایج دست یافت که خودکارآمدی کارآفرینانه و نیت کارآفرینی اکثر دانشجویان متوسط به بالا بود. بین خودکارآمدی کارآفرینانه و نیت کارآفرینی دانشجویان رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. موسوی و همکاران (۱۳۹۸)، در پژوهشی با عنوان «تأثیر گرایش کارآفرینی و یادگیری و خودکارآمدی کارآفرینانه بر عملکرد کسب و کار» انجام دادند،

به این نتایج دست یافتند که؛ گرایش کارآفرینی و خودکارآمدی کارآفرینانه به طور مستقیم بر عملکرد کسب و کار تأثیرگذار هستند. قاسمی، حسینی، حجازی و موحدمحمدی (۱۳۹۷)، در پژوهشی با عنوان «طراحی الگوی توسعه خودکارآمدی کارآفرینانه مبتنی بر یادگیری تجربی در نظام آموزش عالی کشاورزی ایران» انجام دادند، به این نتایج دست یافتند که؛ در نظام آموزش عالی کشاورزی ایران، ویژگی‌های آموزشگران بر مهارت‌های تجربی و عملی و مهارت‌های مطلوب فردی و بین فردی دانشجویان؛ ویژگی‌های فراگیران و مهارت‌های فنی مربوط به موفقیت شغلی دانشجویان و عوامل سازمانی بر مهارت‌های تجربی و عملی، مهارت‌های فنی مربوط به موفقیت شغلی، مهارت‌های مطلوب فردی و بین فردی و مهارت‌های تحلیلی دانشجویان تأثیرگذار است. گودرزی و همکاران (۱۳۹۷)، در پژوهشی با عنوان «چارچوبی برای توسعه کارآفرینی دانشگاهی در رشته‌های علوم انسانی در ایران» انجام دادند، به این نتایج دست یافتند که؛ برای توسعه دانشگاه کارآفرین در حوزه علوم انسانی، ۷ بعد شامل فرهنگ کارآفرینی، نقش دولت، ساختار دانشگاه‌ها، شیوه آموزشی دانشگاه، تحقیق و تجاری سازی، ارتباطات بیرونی و زیرساخت مالی شناسایی شد.

اولکیویچ، ولنیاک، او-گربسکی و اولکیویچ (۲۰۱۹)^۴، در پژوهشی با عنوان «بررسی تأثیر انکوباتورهای کسب و کار بر توسعه پایدار اقتصادی در ایالات متحده و لهستان» نشان دادند که؛ انکوباتور کسب و کار روش مؤثر برای توسعه رشد پایدار اقتصادی است و در شاخص‌های اجتماعی، فنی و مالی تأثیر مثبتی دارد. همچنین انکوباتور کسب و کار یک روش مقرون به صرفه برای توسعه رشد اقتصادی است. هسیه و کلی (۲۰۱۹)^۵، در پژوهشی با عنوان «بررسی شاخص‌های کلیدی توسعه دانشگاه کارآفرینی در تایوان» نشان دادند که؛ سیاست، مالی، فرهنگ،

روش کار

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی است که با رویکرد آمیخته (کیفی و کمی) با طرح اکتشافی انجام شد. در رویکرد کیفی، از روش دلفی و در رویکرد کمی چون به بررسی وضعیت موجود پرداخته، از روش توصیفی از نوع پیمایشی استفاده شد. جامعه آماری مورد مطالعه از دو گروه تشکیل شده است: بخش کیفی: متخصصان، خبرگان و صاحب نظران حوزه کارآفرینی دانشگاهی و همچنین متخصصان حوزه انکوباتورهای دانشگاهی در مازندران به تعداد ۲۰ نفر از آنان مورد شناسایی قرار گرفته و در بخش کیفی از نظرات آنان استفاده شد. بخش کمی: کلیه کارکنان شرکت های فعال در مراکز رشد در دانشگاه های استان مازندران به تعداد ۶۸۱ نفر که در بخش کمی از نظرات آنان استفاده شد. در بخش کیفی با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند و با در نظر گرفتن قانون اشباع به تعداد ۱۰ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. پژوهشگر بعد از مصاحبه نهم با اشباع داده ها مواجه شد، ولی جهت اطمینان از کفایت داده ها، فرایند مصاحبه تا نفر دهم ادامه یافت، لذا نمونه آماری در این بخش ۱۰ نفر می باشد. در بخش کمی براساس فرمول کوکران در سطح اطمینان ۹۵٪ و خطای اندازه گیری $\alpha=5\%$ ، تعداد ۲۴۶ نفر با روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای برحسب نوع دانشگاه به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند.

پشتیبانی، سرمایه انسانی و بازار از شاخص های کلیدی توسعه دانشگاه کارآفرین می باشد. همچنین بازار مهمترین شاخص کلیدی دانشگاه کارآفرین است.

کانتو اورتیز، جالانو، کاسترو فانگمیر^۶(۲۰۱۷)، در پژوهشی با عنوان «توسعه کارآفرینی دانشگاهی: ایجاد شده در مکزیک» به بررسی ۴۸ شرکت فعال در مراکز رشد دانشگاهی در کشور مکزیک پرداختند و نشان دادند که؛ برای توسعه کارآفرینی دانشگاهی باید در وهله اول، پژوهش های دانشگاهی کاربردی تر شوند؛ دوم، افراد و شرکت های کارآفرین تشویق شوند که ایده های نو مطرح کنند؛ سوم، افراد متخصص و خبره دانشگاهی در شرکت های مراکز رشد دانشگاهی به کار برده شوند؛ چهارم، سیاست های انعطاف پذیر و اثربخش بر مبنای اقتصاد دانش بنیان تدوین و طراحی شوند. کولیمپیریس و کلاین^۷(۲۰۱۷)، در پژوهشی با عنوان «تاثیر انکوباتور دانشگاهی بر نوآوری دانشگاه» نشان دادند که؛ ایجاد انکوباتور وابسته به دانشگاه با کاهش کیفیت نوآوری های دانشگاهی دنبال می شود. انکوباتور دانشگاهی با منابع در دفاتر انتقال فناوری و سایر برنامه ها و فعالیت های دانشگاه رقابت می کند، به گونه ای که با استفاده از کاهش نوآوری در جای دیگر، می توان خروجی های مفید تولیدی آن ها را جبران کرد.

- متغیر انکوباتورهای دانشگاهی

جدول ۱- خلاصه سازی شاخص های استخراج شده از مصاحبه شوندگان در متغیر انکوباتورهای دانشگاهی

مصاحبه شونده	ابعاد	شاخص های مستخرجه از طریق مصاحبه
مصاحبه شونده اول	آموزشی	ترویج فرهنگ نوآوری در دانشگاه ذخیره سازی دانش منابع انسانی در پایگاه های دانش استفاده از دانش موجود برای نیازهای رقابتی دانشگاه

ارتباط با فارغ التحصیلان دانشگاهی		
استقرار یک سیستم نظارتی دقیق بر عملکرد		
جذب سرمایه در دانشگاه		
تمرکززدایی در سیاست گذاری آموزشی		
داشتن نمودار سازمانی مشخص در دانشگاه	ساختاری	
انعطاف پذیری، پویایی و تحول دانشگاه		
ایجاد فرهنگ مهارت کارافرینی		
مشخص بودن جایگاه مراکز رشد در رسالت دانشگاه		
بازنگری و تدوین برنامه‌های آموزشی کارآفرینانه		
صدور مجوزها و مدارک خارجی	راهبردی	
جذب دانشجویان بین‌المللی		
همکاری‌ها و مشارکت‌های تجاری بین‌المللی		
ارتباطات با دانش‌آموختگان خارجی		
تقویت روحیه کارآفرینی و نوآوری تکنولوژیکی		
حفاظت از دارایی‌های فکری توسط مدیران دانشگاه		
توانمندسازی نهادهای دانشگاه در جهت انتقال ایده به تولیدات دانش بنیان	آموزشی	
برگزاری جلسات بحث و تبادل نظر برای تسهیم دانش		
شناخت شناسی ایده‌ها از طریق دوره‌های آموزشی در مراکز رشد		
وجود متخصصین در انتقال فناوری		
وجود اتاق‌های جلسات و کنفرانس‌ها برای اساتید		
کاهش بوروکراسی‌های اداری و رسمیت‌گرایی	ساختاری	مصاحبه شونده دوم
ساختار سازمانی منعکس‌کننده فرهنگ کارآفرینی		
بهره‌گیری مناسب از بسترهای موجود در تجارت الکترونیک		
حمایت مالی از اساتید و دانشجویان نوآور		
شبکه‌سازی در انتقال اطلاعات بین دانشگاه و مرکز رشد		
نوآوری‌ها و ابتکارات بین‌المللی در دانشگاه	راهبردی	
بهینه‌سازی ارتباطات داخلی بین ذی‌نفعان		
برنامه ریزی استراتژیک در ایجاد شغل		
تاکید سند راهبردی دانشگاه بر توسعه مراکز رشد		
بازنگری و تدوین برنامه‌های آموزشی کارآفرینانه	آموزشی	مصاحبه شونده سوم
ذخیره‌سازی دانش منابع انسانی در پایگاه‌های دانش		

مدیریت فرایند تجاری سازی ایده به محصول		
مهارت آموزشی های حرفه ای و تخصصی در دانشگاهیان		
قابلیت برنامه ریزی های تجاری در تبدیل ایده به محصول		
تمرکززدایی در سیاست گذاری آموزشی		
ساختار سازمانی منعکس کننده فرهنگ کارآفرینی	ساختاری	
استفاده از سیستم باز در مدیریت دانشگاه		
نمودار سازمانی مشخص در دانشگاه		
ایجاد فرهنگ مهارت کارآفرینی		
انطباق تولیدات علمی دانشگاه با تغییرات سریع محیطی		
ثبت اختراع		
پردیس های بین الملل		
همسویی سیاست های دانشگاه با انکوباتورهای دانشگاهی	راهبردی	
توانایی تمرکز استراتژیک بر مسائل و فرصت های جامعه		
اصلاح و بازنگری چشم انداز با رویکرد توسعه مراکز رشد		
مشخص بودن جایگاه مراکز رشد در برنامه های مدون دانشگاه		
برگزاری دوره های آموزشی برای فارغ التحصیلان جذب شده در مراکز رشد		
مدیریت فرایند تجاری سازی ایده به محصول	آموزشی	
وجود متخصصین در انتقال فناوری		
تشکیل تیم های چندوظیفه ای به منظور استفاده از دانش منابع انسانی		
سرمایه گذاری در توسعه و انتقال فناوری در دانشگاه		
شکل گیری هسته های کارآفرینی در دانشگاه ها	ساختاری	مصاحبه شونده
جذب سرمایه در دانشگاه		چهارم
امکانات سخت افزاری و نرم افزاری مناسب در عرصه فناوری		
وجود تعهد استراتژیک در چشم انداز دانشگاه برای استفاده از تحقیقات		
شبکه سازی درونی در جهت به اشتراک گذاری منابع		
بهینه سازی ارتباطات داخلی بین ذی نفعان	راهبردی	
برگزاری کنفرانس های بین المللی جهت خلق ثروت در دانشگاه		
بسترسازی برای بهره گیری از دانش و تجربه اساتید کارآفرین		
توانمندی در به کارگیری فناوری های جدید		
به کارگیری دانش و ایده های اساتید در دانشگاه	آموزشی	مصاحبه شونده
مدیریت صحیح ایده ها و تجربیات سازنده اساتید خلاق و نوآور		پنجم

داشتن قدرت اجرایی در انجام فعالیت های پژوهشی	ساختاری	
تناسب ساختار سازمانی دانشگاه با فرآیند کارآفرینی		
کاهش بوروکراسی های اداری و رسمیت گرایی		
برخورداداری از رهبری تحول گرا همراه با رویکرد آینده نگر		
همسویی سیاست های دانشگاه با انکوباتورهای دانشگاهی	راهبردی	
اصلاح و بازنگری چشم انداز با رویکرد توسعه مراکز رشد		
حمایت از طرح های پژوهشی مرتبط با فناوری های نوین و دانش بنیان		
تامین منابع مالی برای انجام پژوهش های کاربردی		
آموزش بین المللی از راه دور		
ترویج فرهنگ نوآوری در دانشگاه	آموزشی	
وجود متخصصین در انتقال فناوری		
تقویت روحیه کارآفرینی و نوآوری تکنولوژیکی		
آموزش کارکنان مراکز رشد بر اساس دانش محوری		
حفاظت از دارایی های فکری (مدیریت دانش) توسط مدیران دانشگاه	مصاحبه شونده	
حمایت از به منظور حل مشکلات اقتصادی و اجتماعی جامعه	ششم	
تناسب ساختار سازمانی دانشگاه با فرآیند کارآفرینی	ساختاری	
داشتن نمودار سازمانی مشخص در دانشگاه		
مشخص بودن جایگاه مراکز رشد در بیانیه چشم انداز دانشگاه		
کاهش سلسله مراتب و سطوح سازمانی	راهبردی	
توجه ویژه به فرصت های مطالعاتی در دانشگاه		
برگزاری کنفرانس های بین المللی جهت خلق ثروت در دانشگاه		
آموزش و توسعه نخبگان که پتانسیل داشتن ایده های جدید را دارند	آموزشی	
استقرار یک سیستم نظارتی دقیق بر عملکرد		
آموزش کارکنان مراکز رشد بر اساس دانش محوری		
برگزاری جلسات بحث و تبادل نظر برای تسهیم دانش		
امکانات سخت افزاری و نرم افزاری مناسب در عرصه اینترنت	مصاحبه شونده	
جذب سرمایه در دانشگاه	هفتم	
شکل گیری هسته های کارآفرینی در دانشگاه ها	ساختاری	
ارتقاء و به روز رسانی مستمر زیر ساخت های کارگاهی		
وجود زیرساخت های لازم جهت آموزش مبتنی بر وب		
تاکید سند راهبردی و چشم انداز دانشگاه بر توسعه مراکز رشد	راهبردی	

<p>وجود تعهد استراتژیک در بیانیه چشم انداز دانشگاه برای استفاده پژوهش ها</p> <p>تعهد استراتژیک در جهت بین المللی سازی</p> <p>حمایت مالی و معنوی از اساتید و دانشجویان کارآفرین</p> <p>انتقال فناوری و نوآوری های جدید بین دانشگاه و مرکز رشد</p> <p>بهینه سازی ارتباطات داخلی بین ذی نفعان</p> <p>توانمندی در به کارگیری فناوری های جدید</p> <p>مدیریت صحیح ایده ها و تجربیات سازنده اساتید خلاق و نوآور</p> <p>تمرکززدایی در سیاست گذاری آموزشی</p>	آموزشی	مصاحبه شونده هشتم
<p>برخورداری از ساختار سازمانی که مانع ایجاد ایده های نباشد</p> <p>داشتن دیدگاه سیستمی در انجام فعالیت های علمی و پژوهشی</p> <p>پردیس های بین الملل</p> <p>همکاری ها و مشارکت های تجاری بین المللی</p> <p>انطباق تولیدات علمی دانشگاه با تغییرات سریع محیطی</p> <p>حمایت از طرح های پژوهشی مرتبط با فناوری های نوین</p> <p>تقویت روحیه کارآفرینی و نوآوری تکنولوژیکی</p> <p>مدیریت بر فرایندهای ورود و خروج مرکز رشد منطبق با نیازهای جامعه</p> <p>ارتباطات افراد مبتنی بر تبادل اطلاعات بر مبنای ایده محوری</p> <p>کمک به ایجاد بانک دانشی جهت ذخیره سازی دانش برای بهبود فرایند آموزش</p>	ساختاری	مصاحبه شونده هشتم
<p>همکاری ها و مشارکت های تجاری بین المللی</p> <p>انطباق تولیدات علمی دانشگاه با تغییرات سریع محیطی</p> <p>حمایت از طرح های پژوهشی مرتبط با فناوری های نوین</p> <p>تقویت روحیه کارآفرینی و نوآوری تکنولوژیکی</p> <p>مدیریت بر فرایندهای ورود و خروج مرکز رشد منطبق با نیازهای جامعه</p> <p>ارتباطات افراد مبتنی بر تبادل اطلاعات بر مبنای ایده محوری</p> <p>کمک به ایجاد بانک دانشی جهت ذخیره سازی دانش برای بهبود فرایند آموزش</p> <p>ایجاد ارتباط میان دانش آشکار و دانش نهان که در میان نخبگان وجود دارد</p> <p>استفاده از سیستم باز در مدیریت دانشگاه</p> <p>انعطاف پذیری، پویایی و تحول دانشگاه</p> <p>همسویی سیاست های دانشگاه با انکوباتورهای دانشگاهی</p> <p>بازنگری و تدوین برنامه های آموزشی کارآفرینانه</p> <p>برنامه ریزی استراتژیک در ایجاد شغل</p> <p>تامین منابع مالی برای انجام تحقیقات و پژوهش های کاربردی</p> <p>صدور مجوزها و مدارک خارجی</p> <p>برگزاری کنفرانس های بین المللی جهت خلق ثروت در دانشگاه</p> <p>ارتباط با فارغ التحصیلان دانشگاهی</p>	راهدردی	مصاحبه شونده نهم
<p>ایجاد ارتباط میان دانش آشکار و دانش نهان که در میان نخبگان وجود دارد</p> <p>استفاده از سیستم باز در مدیریت دانشگاه</p> <p>انعطاف پذیری، پویایی و تحول دانشگاه</p> <p>همسویی سیاست های دانشگاه با انکوباتورهای دانشگاهی</p> <p>بازنگری و تدوین برنامه های آموزشی کارآفرینانه</p> <p>برنامه ریزی استراتژیک در ایجاد شغل</p> <p>تامین منابع مالی برای انجام تحقیقات و پژوهش های کاربردی</p> <p>صدور مجوزها و مدارک خارجی</p> <p>برگزاری کنفرانس های بین المللی جهت خلق ثروت در دانشگاه</p> <p>ارتباط با فارغ التحصیلان دانشگاهی</p> <p>برگزاری دوره های آموزشی برای نخبگان و فارغ التحصیلان جذب شده</p> <p>وجود متخصصین در انتقال فناوری</p>	آموزشی	مصاحبه شونده دهم

<p>ترویج فرهنگ نوآوری در دانشگاه کاهش بوروکراسی‌های اداری و رسمیت‌گرایی ایجاد ارتباط میان نیاز واقعی بازار و مراکز دانشگاهی و پژوهشی ایجاد فرهنگ مهارت‌کارآفرینی تناسب ساختار سازمانی دانشگاه با فرآیند کارآفرینی برخوردار از رهبری تحول‌گرا توانایی تمرکز استراتژیک و عمل‌گرا بر مسائل و فرصت‌های جامعه حمایت مالی و معنوی از اساتید و دانشجویان نوآور و کارآفرین تعهد استراتژیک در جهت بین‌المللی‌سازی بسترسازی برای بهره‌گیری از دانش اساتید کارآفرین توجه ویژه به فرصت‌های مطالعاتی در دانشگاه اصلاح و بازنگری چشم‌انداز با رویکرد توسعه مراکز رشد</p>	<p>ساختاری</p> <p>راهبردی</p>
--	-------------------------------

نتایج حاصل نشان داد که در این پژوهش براساس اطلاعات به دست آمده از طریق مصاحبه با خبرگان، ۱۳۸ شاخص در سه بعد «آموزشی، ساختاری و راهبردی» شناسایی شدند.

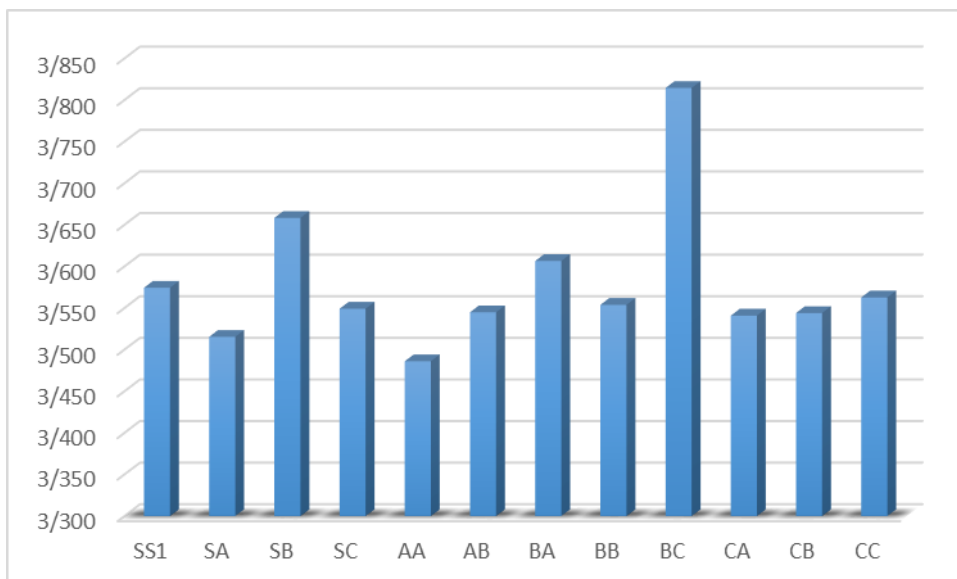
جدول ۲. تلفیق شاخص‌های استخراج شده از خبرگان در متغیر خودکارآمدی کارآفرینی

تلفیق شاخص‌ها	تعداد شاخص‌های شناسایی شده از هر مصاحبه شونده										متغیر	ردیف
	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱		
۵۲	۵	۹	۵	۶	۱۰	۹	۷	۸	۸	۴	خودکارآمدی کارآفرینی	۱

سطح معناداری برای هر سؤال ارائه شد. پایین‌ترین میانگین ۳/۴۲۳ با انحراف معیار ۰/۹۶۵ و بالاترین میانگین ۳/۹۲۷ با انحراف معیار ۱/۰۷۸ می‌باشد. همچنین سطح معناداری برای تمام سؤال‌ها کم‌تر از ۰/۰۵ محاسبه شده است.

- بررسی توصیفی سؤال‌های پرسش‌نامه خودکارآمدی کارآفرینی

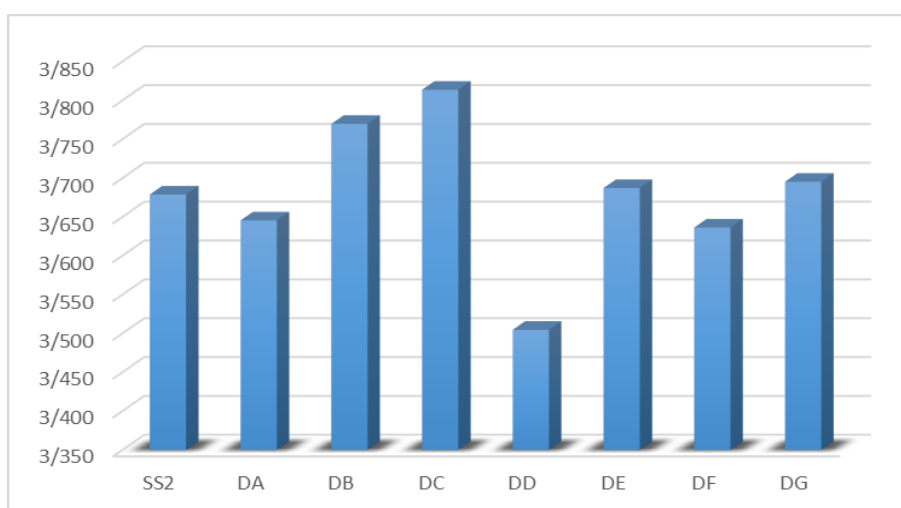
در این قسمت سؤال‌های پرسش‌نامه خودکارآمدی کارآفرینی مورد بررسی قرار گرفت. در جدول کم‌ترین مقدار، بیش‌ترین مقدار، میانگین، انحراف معیار، آماره t و

بررسی توصیفی انکوباتورهای دانشگاهی و ابعاد و مؤلفه‌های آن

انحراف معیار ۰/۷۹۲ می‌باشد. در بین مؤلفه‌های انکوباتورهای دانشگاهی، بیش‌ترین میانگین (۳/۸۱۵) مربوط به مؤلفه سازماندهی با انحراف معیار ۰/۸۷۱ و کم‌ترین میانگین (۳/۴۸۶) مربوط به مؤلفه مدیریت و منابع انسانی با انحراف معیار ۰/۸۰۳ می‌باشد.

انکوباتورهای دانشگاهی دارای میانگین ۳/۵۷۴ و انحراف معیار ۰/۶۸۵ و بیش‌ترین مقدار ۴/۸۴ و کم‌ترین مقدار ۱/۴۴ می‌باشد. در بین ابعاد انکوباتورهای دانشگاهی، بعد ساختاری دارای بیش‌ترین میانگین ۳/۶۵۸ با انحراف معیار ۰/۷۰۹ و بعد آموزشی دارای میانگین کم‌تر ۳/۵۱۶ با

بررسی توصیفی خودکارآمدی کارآفرینی و

ابعاد آن

- متغیر خودکارآمدی کارآفرینی دارای میانگین $3/679$ و انحراف معیار $0/741$ و بیشترین مقدار $4/90$ و کمترین مقدار $1/65$ می‌باشد. در بین ابعاد خودکارآمدی کارآفرینی، بعد توسعه منابع انسانی دارای میانگین بیشترین مقدار $3/814$ و انحراف معیار $1/003$ و بعد مدیریت ابهام دارای میانگین کمترین مقدار $3/505$ و انحراف معیار $0/857$ می‌باشد. یافته‌ها تحقیق:

سؤال یک: ابعاد انکوباتورهای دانشگاهی در

دانشگاه‌های استان مازندران (نسل سوم) کدامند؟

نتایج تحلیل عاملی اکتشافی نشان داد؛ متغیر انکوباتورهای دانشگاهی دارای ۳ بعد «آموزشی، ساختاری و راهبردی» است. بعد آموزشی دارای ۲ مؤلفه «مدیریت و منابع انسانی و مدیریت دانش» بعد ساختاری دارای ۳ مؤلفه «زیرساخت‌ها، ساختار سازمانی و سازماندهی» و بعد راهبردی دارای ۳ مؤلفه «استراتژی دانشگاه، خدمات و حمایت‌ها و بین‌المللی سازی» می‌باشد. این یافته با نتایج پژوهش‌های آرامش و کشاورز (۱۳۹۷)، که نشان دادند نیروی انسانی یکی از عوامل کلیدی موفقیت شرکت‌های مستقر در مرکز رشد دانشگاه سیستان و بلوچستان است و کلاهی دارایی و تقوایی یزدی (۱۳۹۷)، که نشان دادند بعد آموزشی از ابعاد مراکز رشد می‌باشد، در یک راستا قرار دارد. در تبیین این یافته می‌توان گفت که؛ ارتباط با فارغ التحصیلان دانشگاهی، برگزاری دوره‌های آموزشی برای نخبگان و فارغ التحصیلان جذب شده در مراکز رشد، استقرار یک سیستم نظارتی دقیق بر عملکرد، آموزش کارکنان مراکز رشد بر اساس دانش محوری، تقویت روحیه کارآفرینی و نوآوری تکنولوژیکی، وجود متخصصین در انتقال فناوری، بکارگیری اساتید و دانشجویان نخبه در مراکز رشد و تولیدات علمی دانش بنیان،

آموزش و توسعه نخبگان که پتانسیل داشتن ایده‌های جدید را دارند، حفاظت از دارایی‌های فکری (مدیریت دانش) توسط مدیران دانشگاه، مدیریت بر فرایندهای ورود و خروج مرکز رشد منطبق با نیازهای جامعه و منطقه، مدیریت فرایند تجاری سازی ایده به محصول، ترویج فرهنگ نوآوری در دانشگاه، توسعه دانش و انتقال آن با سازوکار آموزش‌های حرفه‌ای تخصص مستمر، ذخیره سازی دانش منابع انسانی در پایگاه‌های دانش، کمک به ایجاد بانک دانشی جهت ذخیره سازی و بهره‌گیری از دانش برای بهبود فرایند آموزش، استفاده از دانش موجود برای نیازهای مهم رقابتی دانشگاه، و برگزاری جلسات بحث و تبادل نظر برای تسهیم دانش از جمله عوامل آموزشی هستند که بر انکوباتورهای دانشگاهی موثرند. لذا شناسایی متغیرهایی چون مدیریت و منابع انسانی و مدیریت دانش به عنوان ابعاد آموزشی انکوباتورهای دانشگاهی، منطقی به نظر می‌رسد.

سؤال دو: رتبه‌بندی ابعاد انکوباتورهای

دانشگاهی در دانشگاه‌های استان مازندران (نسل سوم) چگونه است؟

نتایج تحلیل عاملی تاییدی نشان داد؛ تأثیر همه ابعاد و مؤلفه‌ها بر انکوباتورهای دانشگاهی تأیید می‌گردد. بعد راهبردی با بارعاملی $0/965$ دارای رتبه اول و بعد ساختاری با بارعاملی $0/735$ دارای رتبه آخر است. در بعد آموزشی، مؤلفه مدیریت دانش با بارعاملی $0/964$ دارای رتبه اول و مؤلفه مدیریت و منابع انسانی با بارعاملی $0/947$ دارای رتبه آخر است. در بعد ساختاری، مؤلفه زیرساخت‌ها با بارعاملی $0/956$ دارای رتبه اول و مؤلفه سازماندهی با بارعاملی $0/794$ دارای رتبه آخر است. در بعد راهبردی، مؤلفه بین‌المللی سازی با بارعاملی $0/954$ دارای رتبه اول و مؤلفه استراتژی دانشگاه با بارعاملی $0/926$ دارای رتبه آخر است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که؛ نوآوری‌ها و ابتکارات بین‌المللی در

دانشگاه، صدور مجوزها و مدارک خارجی، آموزش بین-المللی از راه دور، پردیس های بین الملل، همکاری ها و مشارکت های تجاری بین المللی، تاکید سند راهبردی و چشم انداز دانشگاه بر توسعه مراکز رشد، توانایی تمرکز استراتژیک و عمل گرا بر مسائل و فرصت های جامعه، تعهد استراتژیک در جهت بین المللی سازی، بازنگری و تدوین برنامه های آموزشی کارآفرینانه و وجود تعهد استراتژیک در بیانیه چشم انداز دانشگاه برای استفاده از تحقیقات از راهبردهای دانشگاه می باشد که بر انکوباتورهای دانشگاهی موثرند. از طرفی راهبرد و استراتژی نقش مهمی بر موفقیت دانشگاه دارد، لذا مهم بودن بعد راهبردی نسبت به بعد آموزشی و ساختاری در انکوباتورهای دانشگاهی منطقی به نظر می رسد.

سؤال سه: ابعاد خودکارآمدی کارآفرینی در دانشگاه های استان مازندران (نسل سوم) کدامند؟

نتایج تحلیل عاملی اکتشافی نشان داد؛ متغیر خودکارآمدی کارآفرینی دارای ۷ بعد «خلاقیت، برنامه ریزی، توسعه منابع انسانی، مدیریت ابهام، تفکر انتقادی، تعیین اهداف، ریسک پذیری» می باشد. این یافته با نتایج پژوهش رضائی (۱۳۹۸)، که نشان داد توسعه منابع انسانی یکی از ابعاد خودکارآمدی کارآفرینانه است، همسو می باشد. در تبیین این یافته می توان گفت که؛ تحریک، تهیج و برانگیختن افراد برای رسیدن به موفقیت همسویی سیاست ها، قوانین و مقررات و بخش های پشتیبانی دانشگاه، استخدام و جذب نیروی انسانی توانمند و شایسته در دانشگاه، تربیت نیروی انسانی با دانش علمی مفید و به روز، تشویق نیروی انسانی برای پذیرش مسئولیت ایده ها و تصمیم های خود، مدیریت مسائل با رویکرد تحول گرایی، توانایی لازم جهت تسهیل تغییرات سازنده در دانشگاه، داشتن توانایی تجزیه و تحلیل اطلاعات، داشتن توانایی تبیین و استنباط اطلاعات،

تجربه اندوژی و یادگیری از ناکامی ها، توانایی ارائه و پردازش یک سلسله اطلاعات و باورها، تعیین و تبیین چشم انداز و ارزش های کسب و کار، آگاهی از استراتژی ها و راهبردهای سازمان، توانایی مقابله با شرایط پرمخاطره و نامعین، تصمیم گیری تحت شرایط عدم قطعیت و خطر، قبول مسئولیت در قبال ایده ها و تصمیمات، توانایی مقابله با ابهام و عدم اطمینان از شروع یک کار، اعتماد به نفس برای مقابله با چالش های غیر منتظره، تشکیل تیم مدیریتی قوی در دانشگاه، مدیریت زمان در برنامه ها و فعالیت های سازمانی، توجه به مسئله گشایی در راستای رشد و تعالی دانشگاه و جامعه، تشخیص فرصت های جدید برای هدایت کسب و کار، ارایه دیدگاه های جدید و نوآورانه برای ایجاد یا توسعه یک کسب و کار و ترویج ایده پردازی و آینده نگری پژوهشی از جمله شاخص هایی هستند که بر خودکارآمدی کارآفرینی موثرند، لذا شناسایی متغیرهایی چون خلاقیت، برنامه ریزی، توسعه منابع انسانی، مدیریت ابهام، تفکر انتقادی، تعیین اهداف و ریسک پذیری به عنوان ابعاد خودکارآمدی کارآفرینی منطقی به نظر می رسد.

سؤال چهار: رتبه بندی ابعاد خودکارآمدی کارآفرینی در دانشگاه های استان مازندران (نسل سوم) چگونه است؟

نتایج تحلیل عاملی تاییدی نشان داد؛ تأثیر همه ابعاد بر خودکارآمدی کارآفرینی تأیید می گردد. همچنین بعد مدیریت ابهام با بارعاملی ۰/۹۲۱ دارای رتبه اول و بعد ریسک پذیری با بارعاملی ۰/۵۹۴ دارای رتبه آخر است. یافته نشان داد که؛ تأثیر همه ابعاد بر خودکارآمدی کارآفرینی تأیید شد و بعد مدیریت ابهام دارای رتبه اول و بعد ریسک-پذیری دارای رتبه آخر است. در تبیین این یافته می توان گفت که؛ توانایی هدایت فرایندهای پیچیده در دانشگاه، توانایی پیش بینی و برنامه ریزی فرایندهای پیچیده در دانشگاه،

بنابراین نقش انکوباتورهای دانشگاهی بر خودکارآمدی کارآفرینی منطقی است. همچنین استال و همکاران (۲۰۱۶)، مراکز رشد را ابزاری برای پیشبرد رشد و بقای کسب و کارهای کارآفرینانه از طریق تسهیل در تامین انگیزه‌ها و تشویق خلق کسب و کار جدید، ایجاد شغل، ارتقای توسعه‌ی اقتصادی و تولید بازده مالی می‌دانند. که این خود تاییدی بر یافته پژوهش حاضر می‌باشد.

تیجه گیری

انکوباتورهای دانشگاهی با توجه به برخورداری از توانایی بالا برای کشف و شناسایی فرصت‌ها، شرایطی را فراهم کرده‌اند تا با ایجاد شرکت‌های مختلف، زمینه را برای کشف و تشخیص این فرصت‌ها مهیا کنند. شرکت‌های دانش‌بنیان مستقر در این مراکز با تکیه بر خودباوری و خودکارآمدی افراد سازمان، در کشف فرصت‌ها پیشرو هستند. این نوع مراکز به منظور تجاری کردن دانش فنی، فناوری و مالکیت معنوی ایجاد شده و از طریق فعالیت‌های پژوهشی دانشگاه‌ها به وجود آمده‌اند. بنابراین در این پژوهش، نقش انکوباتورهای دانشگاهی بر خودکارآمدی کارآفرینی در دانشگاه‌های استان مازندران (نسل سوم) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که؛ انکوباتورهای دانشگاهی دارای ۳ بعد «آموزشی، ساختاری و راهبردی» است. بعد آموزشی دارای ۲ مؤلفه «مدیریت و منابع انسانی و مدیریت دانش» بعد ساختاری دارای ۳ مؤلفه «زیرساخت‌ها، ساختار سازمانی و سازماندهی» و بعد راهبردی دارای ۳ مؤلفه «استراتژی دانشگاه، خدمات و حمایت‌ها و بین‌المللی سازی» می‌باشد. تأثیر همه ابعاد و مؤلفه‌ها بر انکوباتورهای دانشگاهی تأیید شد و بعد راهبردی دارای رتبه اول و بعد ساختاری دارای رتبه آخر است. در بعد آموزشی، مؤلفه مدیریت دانش دارای رتبه اول و مؤلفه مدیریت و منابع انسانی دارای رتبه آخر است. در بعد ساختاری، مؤلفه زیرساخت‌ها دارای رتبه اول و مؤلفه سازماندهی دارای رتبه

مدیریت مسائل با رویکرد تحول‌گرایی، تحمل تغییرپذیری- های پیش بینی نشده، ایستادگی و مقاومت در برابر شکست، تجربه اندوزی و یادگیری از ناکامی‌ها، توانایی سازگاری فعال با فرایندهای تغییر در دانشگاه، توانایی لازم جهت تسهیل تغییرات سازنده در دانشگاه، توانایی برخورد مناسب با بحران- های به وجود آمده در دانشگاه و انعطاف پذیری در موقعیت- های پیچیده از جمله شاخص‌های مدیریت ابهام هستند که بر خودکارآمدی کارآفرینی موثرند.

سوال پنج: مدل نقش انکوباتورهای دانشگاهی بر خودکارآمدی کارآفرینی در دانشگاه‌های استان مازندران (نسل سوم) چگونه است؟

نتایج

آزمون معادلات ساختاری نشان داد؛ نقش انکوباتورهای دانشگاهی بر خودکارآمدی کارآفرینی در دانشگاه‌های استان مازندران (نسل سوم) مثبت و معنادار می‌باشد. در تبیین این یافته می‌توان گفت که؛ انکوباتورهای دانشگاهی، مراکزی هستند که پس از پذیرفتن هسته‌های تحقیقاتی و یا شرکت‌های نوپا، در طی یک دوره چندساله و با در اختیار قرار دادن خدماتی همچون آموزش‌های مدیریتی، حقوقی و بازاریابی و غیره و نیز مهیا کردن افزایش توان مدیریتی و رقابتی در سازمان‌ها و در سایه برنامه‌ای منظم و از پیش تعیین شده اقدام به رشد و پرورش کارآفرینان می‌نمایند. از سویی دیگر با توسعه انکوباتورهای دانشگاهی، ارتباط دانشگاه با صنعت بهبود یافته و تحقیقات دانشی و فناورانه دانشگاه‌ها به بخش صنعت منتقل شده و تجاری سازی می‌شود و از طرف دیگر دانشگاه‌ها با نیاز صنعت آشنا شده و تحقیقات خود را هدف‌دار و کاربردی طراحی و اجرا می‌کنند. در نهایت همکاری دانشگاه و صنعت منجر به توسعه دانشگاه و کارآفرینی آن خواهد شد. از سوی دیگر باورهای خودکارآمدی برای داشتن انگیزه کارآفرینی و نیز تلاش برای انجام دادن فعالیت‌های کارآفرینانه لازم می‌باشد.

انکوباتورهای دانشگاهی بر خودکارآمدی کارآفرینی در دانشگاه‌های استان مازندران (نسل سوم) مثبت و معنادار می‌باشد و مدل ارائه شده دارای برازش مناسب می‌باشد. لذا به مسئولان و مدیران دانشگاه‌های استان مازندران (نسل سوم) پیشنهاد می‌شود که با برنامه‌ریزی‌های علمی و منسجم نسبت به ارتقاء انکوباتورهای دانشگاهی در دانشگاه همت گمارند تا از این طریق موجب توسعه کارآفرینی دانشگاه و خودکارآمدی کارآفرینی کارکنان شوند.

آخر است. در بعد راهبردی، مؤلفه بین‌المللی سازی دارای رتبه اول و مؤلفه استراتژی دانشگاه دارای رتبه آخر است. خودکارآمدی کارآفرینی دارای ۷ بعد «خلاقیت، برنامه‌ریزی، توسعه منابع انسانی، مدیریت ابهام، تفکر انتقادی، تعیین اهداف، ریسک‌پذیری» می‌باشد و تأثیر همه ابعاد بر خودکارآمدی کارآفرینی تأیید شد و بعد مدیریت ابهام دارای رتبه اول و بعد ریسک‌پذیری دارای رتبه آخر است. نتایج آزمون معادلات ساختاری نشان داد که؛ نقش

منابع

- احمد پورداریانی، محمود. (۱۳۸۹). کارآفرینی، تعاریف، نظریات، الگوها. تهران: انتشارات جاجرمی.
- اکبری، علی اکبر؛ موسوی خطیری، سیدجلال و اسمعیلی گیوی، حمیدرضا. (۱۳۹۹). شناسایی و اولویت بندی مولفه‌های دانشگاه کارآفرین ایرانی با استفاده از روش فراترکیب و سلسله مراتبی گروهی. فصلنامه پژوهش در نظام‌های آموزشی، ۱۴ (۴۸)، ۱۶۱-۱۸۲.
- تقی پور، حسینعلی؛ رمضان نیا، فروغ و حسین پور، کبری. (۱۳۹۱). انکوباتورها و توسعه کارآفرینی در دانشگاه‌های غرب استان مازندران. کنفرانس ملی کارآفرینی و مدیریت کسب و کارهای دانش بنیان، دانشگاه مازندران، ۱۷-۱.
- حجت دوست، سجاد. (۱۳۹۳). شناسایی و رتبه بندی عوامل موثر بر تجاری سازی نتایج تحقیقات مرتبط با کارآفرینی (مطالعه: موسسات آموزش عالی شهرستان زاهدان). پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه سیستان و بلوچستان.
- خلیلیان، زینب و افلاکی فرد، حسین (۱۳۹۵). بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر خود کارآمدی و افزایش شادکامی دانش‌آموزان دختر دوره دوم متوسطه. فصلنامه پژوهش‌های مشاوره، ۱۵ (۵۹)، ۷۶-۹۶.
- رضائی، مسعود. (۱۳۹۸). رابطه بین خودکارآمدی کارآفرینانه و نیت کارآفرینی دانشجویان کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس. مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، ۲(۲)، ۴۱۰-۴۱۹.
- سلاجقه، سنجر و حسینی گوهری، مریم. (۱۳۹۱). مفاهیم و راهبردهای سازمان‌های کارآفرین. کنفرانس ملی کارآفرینی و مدیریت کسب و کارهای دانش بنیان.
- صمدی میارکلایی، حمزه و صمدی میارکلایی، حسین. (۱۳۹۲). نظریه‌ها و الگوهای ارتباط میان دانشگاه‌ها و صنعت در اقتصاد دانش بنیان. فصلنامه تخصصی پارک‌ها و مراکز رشد، ۹ (۳۵)، ۵۹-۷۰.
- عالی پور، علیرضا. (۱۳۹۹). تبیین جایگاه مراکز رشد پایدار در دانشگاه‌های نظامی. فصلنامه آموزش علوم دریایی، ۷ (۲۰)، ۶۹-۸۲.
- فرامرزی‌نیا، ضرغام؛ فرهادی‌راد، حمید و مهرعلیزاده، یدالله. (۱۳۹۵). تحلیل امکان پیاده سازی دانشگاه مدل کارآفرین در دانشگاه شهید چمران اهواز. فصلنامه آموزش مهندسی ایران، ۱۸ (۷۱)، ۶۵-۸۶.
- قاسمی، اشکان (۱۳۹۶). سنجش خودکارآمدی کارآفرینانه مدیران و بررسی ارتباط آن با عملکرد نوآوری سازمان با میانجی‌گری قصد کارآفرینی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه هرمزگان.
- قاسمی، جواد؛ حسینی، سیدمحمود؛ حجازی، یوسف و موحدمحمدی، حمید. (۱۳۹۷). طراحی الگوی توسعه خودکارآمدی کارآفرینانه مبتنی بر یادگیری تجربی در نظام آموزش عالی کشاورزی ایران. مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، ۴۹ (۱)، ۵۹-۷۳.
- کنعانی، مهدی؛ جوانمردی، شهاب و اسدزمانه، کاوه. (۱۳۹۳). تبیین مدل اجرایی مرکز رشد کارآفرینان در شهر تهران. مجموعه مقالات دومین همایش پارک و مراکز رشد علم و فناوری ایران، مشهد، ۱۲۰-۱۰۹.

- گودرزی، ریحانه؛ حسینی، سیدرسول و طبائیان، سیدکمال. (۱۳۹۷). چارچوبی برای توسعه کارآفرینی دانشگاهی در رشته‌های علوم انسانی در ایران. *فصلنامه توسعه کارآفرینی*، ۱۱(۴)، ۶۶۱-۶۷۹.
- منوری‌فرد، فیض‌اله؛ صالحی، لاله و محمدی، یاسر. (۱۳۹۵). بررسی نقش مؤلفه‌های برنامه درسی بر خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان مرکزهای آموزش عالی علمی - کاربردی کشاورزی البرز. *فصلنامه پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی*، ۳۹، ۲۷-۱۶.
- میری، محمدرضا و دری؛ غلامرضا. (۱۳۹۴). بررسی رابطه خودکارآمدی و هوش هیجانی با انگیزه پیشرفت در دانشجویان. *مجله تحقیقات نظام سلامت*، ۱۱(۲)، ۲۶۶-۲۵۸.
- نژادجوادی، جاوید. (۱۳۹۱). بررسی رابطه‌ی بین ساختار سازمانی و کارآفرینی سازمانی در ادارات کمیته امداد امام خمینی (ره) استان اردبیل. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری.

(ب) منابع انگلیسی

- Aranha, E. A., & Garcia, N. P. (2014). Dimensions of a metamodel of an entrepreneurial university. *African Journal of Business Management*, 8(10), 336-349.
- Luthans, F. (2006). Entrepreneurial self-efficacy in Central Asian transition economies: quantitative and qualitative analyses. *Journal of international business studies*, 37,
- Sanchez-Barrioluengo, M., & Benneworth, P. (2018). Is the *entrepreneurial university* also regionally engaged? Analysing the influence of *university's* structural configuration on third mission performance. *Technological Forecasting and Social Change*, 141, 206-218.
- Triodos, F. (2014). *Reaching Entrepreneurs through Alternate Models: Lessons from virtual Incubation Pilots*. Washington, DC: Word Bank. Available at: [http:// www.infodev.org/infodev-files/virtual_incubation_report_final_july.pdf](http://www.infodev.org/infodev-files/virtual_incubation_report_final_july.pdf).
- Van Cann, R. (2013). *Universities and Incubators. Export from thesis entitled*. Key decisions in the start-up phase of successful software companies.
- Wong, J. (2016). The innovation incubator, university business incubator and technology transfer strategy: The case of Thailand. *Technology in Society*, DOI: 10.1016/j.techsoc.2016.04.002

Original Article

The role of university incubators on entrepreneurial self-efficacy in third generation universities in order to present a model (Case study: Universities of Mazandaran province)

Received: 26/05/2021 - Accepted: 17/11/2021

Maryam Yasari¹
Seyede Zahra Hosseini
Dronkalaei²
Fatemeh Taheri³

¹ Department of Educational Management, Babol Branch, Islamic Azad University, Babol, Iran

² Corresponding and Corresponding Author, Assistant Professor, Department of Educational Management, Babol Branch, Islamic Azad University, Babol, Iran

³ Assistant Professor, Department of Educational Management, Babol Branch, Islamic Azad University, Babol, Iran

Email:
s.zahra.hoseini61@gmail.com

Abstract

Introduction: The aim of this study was to present a model to explain the role of university incubators on entrepreneurial self-efficacy in universities of Mazandaran province (third generation).

Methods: The research method was mixed (qualitative and quantitative) with the exploratory design in the qualitative approach, the Delphi method and in the quantitative approach the descriptive survey method was used. The statistical population is 201 in the qualitative department, specialists, experts and experts in the field of university entrepreneurship and university incubators in Mazandaran and in the quantitative department, the staff of companies active in growth centers in universities of Mazandaran province is 681 people. In the qualitative part of the purposeful sampling method and considering the saturation law, 10 people and in the quantitative part, based on Cochran's formula, 246 people with stratified random sampling method based on the type of university were selected as a sample. Were. Exploratory factor analysis, confirmatory factor analysis and structural equations were used to analyze the data.

Results: University incubators have 3 dimensions "educational, structural and strategic" and 8 components "management and human resources, knowledge management, infrastructure, organizational structure, organization, university strategy, services and support and internationalization". The strategic dimension with a factor load of 0.965 has the first rank and the structural dimension with a factor load of 0.735 has the last rank. Entrepreneurial self-efficacy has 7 dimensions: "creativity, planning, human resource development, ambiguity management, critical thinking, goal setting, risk-taking" and the dimension of ambiguity management with a factor load of 0.921 has the first rank and the dimension of risk-taking with a factor load of 594 / 0 has the last rank.

Conclusion: The results of the structural equation test showed; The role of university incubators on entrepreneurial self-efficacy in universities of Mazandaran province (third generation) is positive and significant and the proposed model has a suitable fit.

Keywords: Academic Incubators, Entrepreneurial Self-Efficacy, Third Generation University